

Umut iekleri

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 14 Mayıs 2024

Çölü yeşerten umut değil midir yüreğim
O hiç ölmesin
Şafak sökecek ve biz yine yarınlar güzel olsun diyeceğiz
Gün dönecek bu defa ay ışığı vuracak umutlarımızın üzerine
Dedim ya yüreğim
O hiç ölmesin
Hep yaşasın
Hep yaşasın ki güneş bileğimizde gül
Def edeceğimiz şey ise zul olsun...

Ateş çemberlerinden atlar geçirmeliyiz
Tüm zalimlere eyvah dedirtecek atlar
Diz çöküp yalvardıklarında ise ellerinden tutup kaldırmalıyız
Onların da umutları olsun diye
Gözlerimizin ferini hediye etmeliyiz onlara
Bir daha dünyaya bizler gibi
Bizim gözümüzle baksınlar
Yüreğimizin sıcaklığını hissetsinler diye

Yetim çıplak yalın ayak da olsak
İnsanı yaşatan umutların gök mavisiyiz biz
Sonsuzluğa uzanan güneş
Bir lokma ekmek
Bir yudum su
Bize bahardır yüreğim
İçimizi dolduran bitimsiz sevmek duygusu
Güneşi daha güneş
Ekmeği suyu kardeş yapar bize

Kanımızı avucumuzda taşıırken
Gerçek sahibinin damarlarımız olduğunu bilsek de
Yüksünmeyiz
Ağız dolusu damarlarımız olsa tükürmeyiz
Her şeye karşın tükenmeyiz
Israrla yalnızım diyorsa bir insan
Yüreklerimizde her zaman bir kişilik boş yerimiz vardır
Yalnızlıktan alıp umuda taşırız o insanı

Dingin çimenler büyütürüz gönül bahçelerimizde
Yeşil kokan
Başlarını aşağı etmeyiz düşenlerin
Uzak sonbaharların suskun yağmurları
Gözümüze sevinç
Yolumuza ışıktır
Kar altında buz kesse de başımız
Ortaktır aşımız

Biz umut çiçekleriyiz
Dedim ya yüreğim
O hiç ölmesin
Hiç bir şey olmasa
Dağlarımız var bizi bağrına basacak, hani o bahar gelen dağlarımız.
Gelip geçen kara bulutlar elbet mavileşecek yarın
Kıraç bir toprakta çiçek olur mu
Olur elbette
Adı umutsa olur...

Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret)

13 Mayıs 2024
Güzelçamlı/Kuşadası